

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross – sectional descriptive design)

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมาย คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประชากรตัวอย่าง นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่เข้ามหาวิทยาลัยเป็นครั้งแรกในปีการศึกษา 2548 ในคณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย

คณะแพทยศาสตร์

คณะอักษรศาสตร์

คณะสัตวแพทยศาสตร์

คณะศิลปกรรมศาสตร์

คณะทันตแพทยศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

คณะเกษตรศาสตร์

คณะสหเวชศาสตร์

คณะครุศาสตร์

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะนิเทศศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะนิติศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์

คณะจิตวิทยา

ตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่เข้ามหาวิทยาลัยเป็นครั้งแรก ในปีการศึกษา 2548 ของคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสุ่มโดยวิธี Stratified Random Sampling จำนวน 412 คน (คูในเทคนิคการสุ่มเลือกตัวอย่าง)

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง(Sample size)

คำนวณโดยใช้สูตรยามานะ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ประชากรทั้งหมดที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่1 ปีการศึกษา

2548 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05

$$\begin{aligned} n &= \frac{5169}{1+5169(0.05)^2} \\ &= 371 \end{aligned}$$

จากจำนวนประชากรทั้งหมด 5,169 คน คำนวณตัวอย่างประชากร และเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 10 กรณีที่ต้อง ตัดเลือกคนที่ไม่ได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเป็นครั้งแรกออก ดังนั้นได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 412 คน

การสุ่มตัวอย่าง (Sample selection)

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

1. สุ่มเลือกแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) กลุ่มตัวอย่างนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคัดเลือกจากจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จากทั้งหมด 17 คณะ และ 1 สาขาวิชา โดยจัดเป็น 4 กลุ่มสาขาวิชา (ข้อมูลจากฝ่ายวิชาการ สำนักทะเบียนและประมวลผล) ได้แก่

(1) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ประกอบด้วย คณะแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา มีจำนวนนิสิตทั้งหมด 1,098 คน

(2) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มีจำนวนนิสิตทั้งหมด 1,655 คน

(3) กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ประกอบด้วย คณะอักษรศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีจำนวนทั้งหมด 423 คน

(4) กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย คณะรัฐศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี คณะครุศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะจิตวิทยา มีจำนวนทั้งหมด 1,993 คน

2. คำนวณจำนวนตัวอย่างนิตินในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา โดยใช้วิธีการจัดสรรตามสัดส่วน (proportional allocation)

$$n_h = \frac{N_h N_0}{N} \quad h = 1$$

n_h คือขนาดของกลุ่มตัวอย่างในชั้น

N_h คือขนาดของประชากรในแต่ละกลุ่ม

N_0 คือขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

1

N คือขนาดของประชากรทั้งหมด

$h = 1$

นิตินระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 5,169 คน ต้องใช้ขนาดตัวอย่าง 412 คน ดังนั้นในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาต้องใช้ขนาดตัวอย่าง ดังแสดงในตารางเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง

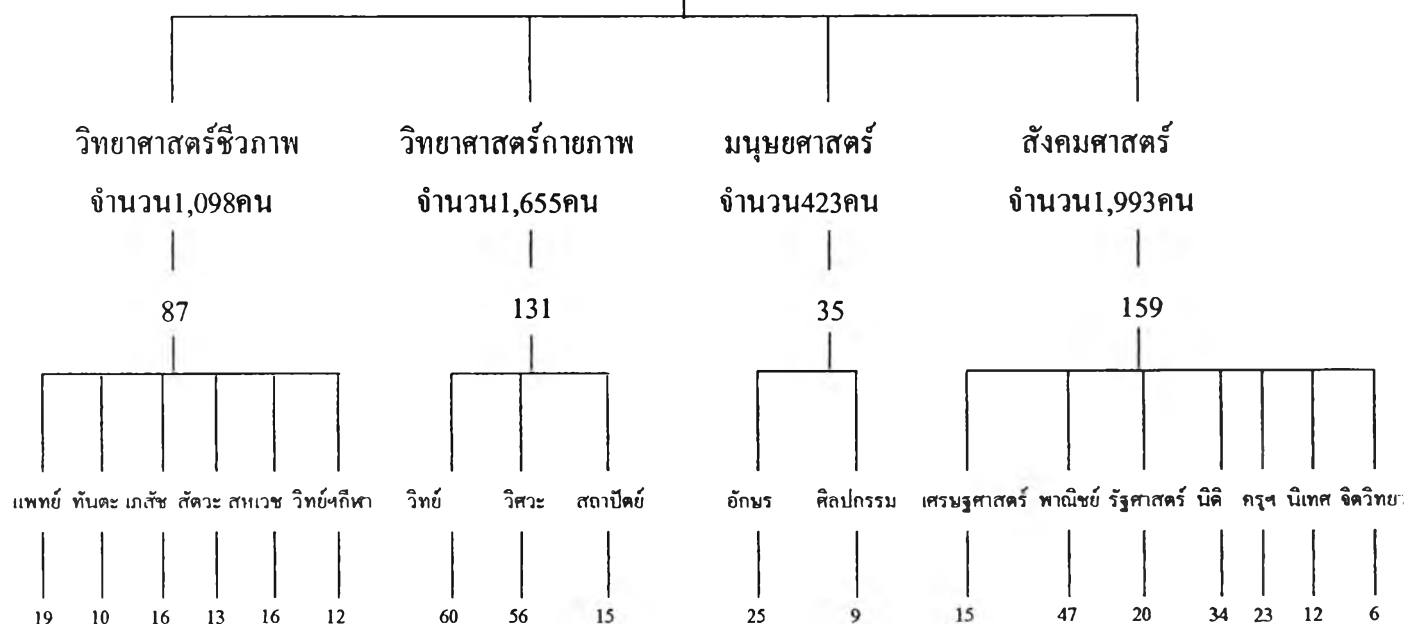
3. คำนวณการจัดสรรสัดส่วน (propositional allocation) จำนวนตัวอย่างนิตินในแต่ละคณะของแต่ละสาขาวิชา โดยใช้สูตรเดียวกับขั้นตอนที่ 2

4. สุ่มเลือกตัวอย่างนิตินในแต่ละคณะ ด้วยวิธีสุ่มเลือกอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากตอนเรียน(section) ของวิชาที่นิตินเรียนรวมกัน โดยจับฉลากตอนเรียน จากนั้นให้นิตินในตอนเรียนที่สุ่มได้นั้นเป็นตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้

ตารางเทคนิคการสุ่มตัวอย่าง

นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548

จำนวน 5,169 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลตนเองนิตินิต ได้แก่

- เพศ แบ่งเป็น เพศชายและเพศหญิง
- สาขาวิชา
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
- ลักษณะการพักอาศัย แบ่งเป็น อาศัยอยู่กับครอบครัว และไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว
- ลักษณะสถานศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย แบ่งเป็น โรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายล้วน โรงเรียนหญิงล้วน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปรับตัวในมหาวิทยาลัย

แบบสอบถามการปรับตัวในมหาวิทยาลัย (The Student Adaptation to College Questionnaire) ของ Baker และ Siryk ซึ่งนำมาปรับใช้กับนิสิตนักศึกษาของไทยโดย เปรมพร มั่นเสมอ เป็นแบบวัดที่ให้ผู้ตอบรายงานตนเอง (self-report) เพื่อประเมินการปรับตัวของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งข้อความจะเน้นคุณสมบัติในการปรับตัวของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย มีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า (Likert scale) 4 ระดับ ได้แก่ ตรงมาก ตรง ไม่ค่อยตรง และไม่ตรงเลย ประกอบด้วย ข้อกระทงจำนวน 59 ข้อ ซึ่งวัดการปรับตัวในมหาวิทยาลัย 4 ด้าน โดยมีโครงสร้างดังนี้

1. การปรับตัวด้านการเรียน (Academic adjustment) เป็นการประเมินประสบการณ์ด้านการเรียน ความต้องการ เป้าหมาย งานด้านการเรียน ประสิทธิภาพ รวมทั้งการยอมรับสิ่งแวดล้อมด้านการเรียน ประกอบด้วย ข้อกระทงทางบวก ได้แก่ ข้อ 3, 5, 11, 17, 29, 36, 45 ข้อกระทงทางลบ ได้แก่ ข้อ 8, 15, 19, 23, 26, 32, 34, 43, 44, 48 รวมข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 17 ข้อ
2. การปรับตัวด้านส่วนตัวและอารมณ์ (Personal/emotional adjustment) เป็นการประเมินปัญหาทางด้านจิตใจ (Psychological distress) หรืออาการทางร่างกายที่เป็นผลมาจากจิตใจ (Somatic consequence of distress) ประกอบด้วย ข้อกระทงทางบวก ได้แก่ ข้อ 46 ข้อกระทงทางลบ ได้แก่ ข้อ 2, 6, 9, 10, 18, 22, 25, 31, 33, 37, 41, 42, 53, 59 รวมข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ
3. การปรับตัวด้านสังคม (Social adjustment) เป็นการประเมินสัมพันธภาพ ระหว่างบุคคลของนิสิตนักศึกษา (การทำความรู้จักเพื่อน การสร้างความสัมพันธ์ และการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อน) ประกอบด้วยข้อกระทงทางบวก ได้แก่ ข้อ 1, 4, 7, 12, 14, 16, 24, 27, 30, 38, 52, 54, 58 ข้อกระทงทางลบ ได้แก่ ข้อ 20, 35, 40, 47, 56, 57 รวมข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 19 ข้อ
4. การปรับตัวด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและความมุ่งมั่นในเป้าหมาย (Institutional attachment/goal commitment) เป็นการประเมินความรู้สึกของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยที่

กำลังศึกษาอยู่ ประกอบด้วยข้อกระทงทางบวก ได้แก่ข้อ 1,4,13,14,29,39,54 ข้อกระทงทางลบ ได้แก่ข้อ 28,35,47,49,50,51,56 รวมข้อกระทงทั้งหมดจำนวน 14 ข้อ ซึ่งการปรับตัวด้านนี้จะมีข้อกระทงจำนวน 8 ข้อ ที่ซ้ำกับการปรับตัวด้านอื่น ๆ โดยซ้ำกับการปรับตัวด้านการศึกษาจำนวน 1 ข้อ และการซ้ำกับการปรับตัวด้านสังคมจำนวน 7 ข้อ

วิธีการตอบแบบสอบถามและเกณฑ์การให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนแต่ละข้อกระทงในแบบสอบถามชุดนี้มี 2 ลักษณะ คือ ข้อกระทงทางบวก และข้อกระทงทางลบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อกระทงทางบวก	ข้อกระทงทางลบ
ตรงมาก	4	1
ตรง	3	2
ไม่ค่อยตรง	2	3
ไม่ตรงเลย	1	4

ข้อกระทงทางด้านลบมีทั้งหมด 34 ข้อ

ในแบบสอบถามจำนวน 59 ข้อนั้น จะมีข้อกระทงอยู่ 2 ข้อที่ไม่ได้จัดอยู่ในด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งได้แก่ ข้อกระทงข้อที่ 21 และ 55 โดยจะนำคะแนนของข้อกระทงทั้งสองข้อมาคิดคะแนนการปรับตัวรวม แต่ไม่นำมาคิดรวมกับการปรับตัวด้านใดด้านหนึ่งใน 4 ด้าน เนื่องจากข้อกระทงทั้งสองข้อนี้ เป็นข้อกระทงที่ตรวจสอบความตั้งใจในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งหากผู้ตอบตอบข้อกระทงทั้ง 2 ข้อนี้ไม่ตรงกันหรือบิดเบือนเกิน 1 ระดับ ให้คิดแบบสอบถามชุดนั้นออก เพราะผู้ตอบแบบสอบถามไม่ตั้งใจในการตอบ

คะแนนรวมจากแบบสอบถามการปรับตัวในมหาวิทยาลัยทั้งฉบับ คะแนนสูง หมายถึง การประเมินตนเองว่าปรับตัวในมหาวิทยาลัยได้ดี คะแนนต่ำหมายถึง มีความยุ่งยากในการปรับตัว

เกณฑ์การตัดคะแนนของคะแนนเฉลี่ยรวมในแต่ละด้าน โดยมีเกณฑ์การตัดคะแนนดังนี้

ช่วงคะแนนระหว่าง	ความหมาย
1.00-1.99	ปรับตัวไม่ได้
2.00-2.49	ปรับตัวได้น้อย
2.50-2.99	ปรับตัวได้ปานกลาง
3.00-3.49	ปรับตัวได้ดี
3.50-4.00	ปรับตัวได้ดีมาก

คุณภาพแบบสอบถาม การศึกษาการปรับตัวในมหาวิทยาลัย ใช้แบบสอบถามการปรับตัวในมหาวิทยาลัยของ เปรมพร มั่นเสมอ(5) ซึ่งปรับมาจาก The Student Adaptation to College Questionnaire ของ Baker และ Siryk ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย Clark โดยเริ่มทำการศึกษาในปีค.ศ.1980 ถึง 1984 Baker และ Siryk ได้หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีประเมินค่า ความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficients) ได้สัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับอยู่ในช่วง .92-.95 การปรับตัวด้านการเรียนอยู่ในช่วง .81-.90 การปรับตัวด้านส่วนบุคคลและอารมณ์อยู่ในช่วง .77-.86 การปรับตัวด้านสังคมอยู่ในช่วง .83-.91 การปรับตัวด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมายอยู่ในช่วง .85-.91

ในส่วนของแบบสอบถามการปรับตัวในมหาวิทยาลัย ฉบับนี้ เปรมพร มั่นเสมอ ได้ตรวจสอบค่าความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยการนำคะแนนที่ได้จากนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 จำนวน 100 คน หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีประเมินค่า ความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficients) ได้สัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับเท่ากับ .90 การปรับตัวด้านการเรียนเท่ากับ.69 การปรับตัวด้านส่วนบุคคลและอารมณ์เท่ากับ.80 การปรับตัวด้านสังคมเท่ากับ.81 การปรับตัวด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมายเท่ากับ.80

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตร

แบบสอบถามความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตร (Parental Attachment Questionnaire) เป็นแบบสอบถามของ Maureen E. Kenny (22) ที่ถามถึงการรับรู้ของบุตรถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความรู้สึกต่างๆที่เกิดขึ้นต่อเหตุการณ์ต่างๆที่พบเจอเป็นประจำในครอบครัว ซึ่งแบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามสำหรับบุตรที่อยู่ในวัยรุ่นตอนปลาย หรือผู้ใหญ่ตอนต้น

แบบสอบถามประกอบด้วยข้อกระทง 55 ข้อเพื่อประเมินความผูกพันของบิดามารดา เช่น การมีความพร้อมและเวลาสำหรับบุตร ความเข้าใจ ยอมรับและเคารพในตัวบุตร และการสนับสนุนความเป็นตัวของตัวเองของบุตร โดยประเมินจากปฏิสัมพันธ์ของบิดามารดา และผลที่ตามมาต่อบุตรในสถานการณ์ต่างๆที่ใช้เวลาร่วมกัน รวมถึงพฤติกรรมการแสวงหาแหล่งช่วยเหลือหรือแรงสนับสนุนของบุตรเมื่อเกิดเหตุการณ์ตึงเครียดหรือปัญหาขึ้น และความพึงพอใจในการได้รับการช่วยเหลือจากบิดามารดาของบุตร

แบบสอบถามความผูกพันของบิดามารดาแบ่งการวิเคราะห์ห้ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านคุณภาพของความผูกพัน ได้แก่ข้อ

1,2,4,14,16,20,21,22,26,28,29,30,31,32,33,34,35,36,37,38,40,41 42,43,52,53,55

2. ด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองของบุตร ได้แก่ข้อ

5,6,8,9,10,11,13,15,17,18,23,24,25,27

3. ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์แก่บุตร ได้แก่ข้อ

3,7,12,19,39,44,46,47,48,49,50,51,54

ลักษณะแบบวัดประกอบด้วยข้อความทางบวก 30 ข้อ และข้อความทางลบ 25 ข้อ โดยประเมินจากมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ

การตอบให้พิจารณาว่าข้อความแต่ละประโยคตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมายลงบนมาตราส่วนประมาณค่า ตั้งแต่ จริงที่สุด จนถึง ไม่จริงเลย ในข้อความทางบวก จริงที่สุดคือ 5 คะแนน จนถึง ไม่จริงเลย คือ 1 คะแนน ส่วนข้อความทางลบ อันได้แก่ข้อ 3,6,10,11,14,16,18,20,22,23,25,26,27,29,31,33,34,35,38,41,43,47,52,53,55 คิดคะแนนในทางตรงข้ามกัน

ผู้ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าหรือเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่าเป็นผู้ที่รับรู้ว่าเป็นบิดามารดาของตนมีความผูกพันกับตนมากมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงกว่าหรือเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนผู้ที่ได้คะแนนรวมต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประชากรกลุ่มตัวอย่าง แสดงว่าเป็นผู้ที่รับรู้ว่าเป็นบิดามารดาของตนมีความผูกพันกับตนน้อยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

คุณภาพแบบสอบถาม Kenny(50) ได้ตรวจสอบค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสอบซ้ำ ระยะเวลาห่างกันมากกว่า 2 สัปดาห์ ได้ค่าความเที่ยง(Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .92 สำหรับความผูกพันทั้ง 3 ด้านประเมินค่า ความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค(Cronbach's Alpha Coefficients) ได้ค่าความเที่ยงดังต่อไปนี้ ด้านคุณภาพความผูกพันทางอารมณ์เท่ากับ.96 ด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองของบุตรเท่ากับ.88 และด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์แก่บุตรเท่ากับ.88 ค่าความคงที่ภายใน (Internal Consistency)ของแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาชายเท่ากับ .93 และสำหรับนักศึกษาหญิงเท่ากับ .95

ขั้นตอนในการพัฒนาแบบสอบถามความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตร

1. ผู้วิจัยได้นำเอาแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษา 1 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น จำนวน 2 ท่าน ช่วยพิจารณาแก้ไขสำนวน และความถูกต้องของภาษา รวมทั้งตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยเทียบเคียงกับฉบับภาษาอังกฤษ จากนั้นได้นำมาแก้ไขเรียบเรียงใหม่อีกครั้ง โดยครั้งนี้ได้ตัดข้อคำถามที่ไม่เหมาะสม คือมีความรุนแรงของภาษา และไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยออก จึงมีข้อคำถามที่เหมาะสมทั้งหมด 50 ข้อ โดยแบ่งเป็นแต่ละด้านได้ ดังต่อไปนี้

1.ด้านคุณภาพของความผูกพันทางอารมณ์ ได้แก่ข้อ1,2,4,13,16,18,19, 20,25,26, 27,28,29,30,31,32,33,34,35,36,37,38,47,48,50

2.ด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองของบุตร ได้แก่ข้อ 5,6,8,9, 10,12, 14, 15,16,21,22,23,24

3. ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์แก่บุตร ได้แก่ข้อ 3,7,11,39, 40,41,42,43, 44, 45,46,49

ข้อความทางลบ มีทั้งหมด 22 ข้อ ได้แก่ข้อ3,6,9,10,13,16,18,20,21,23,24, 25,27,29,30, 31,34,36, 38,42,47,48

2. การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม PAQ ผู้วิจัยได้นำเอาแบบสอบถามไปทดสอบกับนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficients) ได้ค่าความเที่ยงดังต่อไปนี้

จากการคำนวณได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม PAQ ทั้งฉบับ คือ .800 ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงค่อนข้างสูง และมีค่าความเที่ยงของความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตรในแต่ละด้านครั้งนี้ ด้านคุณภาพของความผูกพันทางอารมณ์เท่ากับ .690 ด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวของบุตรเท่ากับ .697 ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์แก่บุตรเท่ากับ .746

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเตรียมการก่อนเก็บข้อมูล

1.1 ทำหนังสือจากภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ถึง ฝ่ายทะเบียน และประมวลผล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอข้อมูลจำนวนนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในแต่ละคณะ เพื่อนำมาทำการกำหนดขนาดตัวอย่าง และทำการสุ่มตัวอย่าง

1.2 ทำหนังสือแนะนำตัวจากภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ถึงรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตของคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงโมงเรียนของนิสิต

2. การเตรียมรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลทำหลังจากเปิดภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2548 สองสัปดาห์ โดยใช้ระยะเวลา 1 เดือนครั้งรวบรวมข้อมูลจากคณะต่างๆ ซึ่งการรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ขอความอนุเคราะห์รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตแจ้งให้อาจารย์ประจำวิชาที่สอนบรรยายรวมของแต่ละคณะเก็บข้อมูลให้ โดยผู้วิจัยชี้แจงลำดับขั้นตอน วิธีการทำแบบสอบถาม และวัตถุประสงค์สิทธิของการให้ข้อมูลและความเป็นความลับของข้อมูลให้รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตแจ้งแก่อาจารย์ประจำวิชาเพื่ออธิบายให้นักนิสิตทราบ และให้นักนิสิตทำแบบสอบถามในช่วงโมงเรียน

2.2 นำแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลได้หลังจากตรวจสอบหาความสมบูรณ์ทุกฉบับนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC⁺ และแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคล คะแนนการปรับตัวในมหาวิทยาลัย และคะแนนความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตร โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1.1 หาจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ กลุ่มสาขาวิชา ลักษณะการพักอาศัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะสถานศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย

1.2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัย ของคะแนนการปรับตัวในมหาวิทยาลัย

1.2.1 หาค่าเฉลี่ยของคะแนน (อยู่ในช่วง 1 – 4) ของการปรับตัวในมหาวิทยาลัย ด้านต่างๆ 4 ด้าน ได้แก่

- การปรับตัวด้านการเรียน
- การปรับตัวด้านสังคม
- การปรับตัวด้านอารมณ์ และส่วนบุคคล
- การปรับตัวด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและความมุ่งมั่นในเป้าหมาย
- การปรับตัวโดยรวม (รวมข้อคำถามทั้ง 59 ข้อ เข้าด้วยกัน)

1.2.2 หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อคำถามรายข้อ รวมทั้งสิ้น 59 ข้อ จัดเกณฑ์ของคะแนนค่าเฉลี่ย ดังนี้ คะแนนเต็ม = 4

โดยแปลความหมายของคะแนนดังนี้

ช่วงคะแนนระหว่าง 1.00 – 1.99 หมายถึง ปรับตัวไม่ได้

ช่วงคะแนนระหว่าง 2.00 – 2.49 หมายถึง ปรับตัวได้น้อย

ช่วงคะแนนระหว่าง 2.50 – 2.99 หมายถึง ปรับตัวได้ปานกลาง

ช่วงคะแนนระหว่าง 3.00 – 3.49 หมายถึง ปรับตัวได้ดี

ช่วงคะแนนระหว่าง 3.50 – 4.00 หมายถึง ปรับตัวได้ดี

1.3 หาค่าเฉลี่ย (อยู่ในช่วง1-5) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของคะแนน ความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตร

1.3.1 เกณฑ์ และการแปลความหมายของคะแนน คือค่าคะแนนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย หมายความว่า บุตรรับรู้ว่าบิดามารดา มีความผูกพันกับตนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยความผูกพันของกลุ่ม ตัวอย่าง หากค่าคะแนนสูงกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ย หมายความว่า บุตรรับรู้ว่าบิดามารดา มีความผูกพันกับตนสูงกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยความผูกพันของกลุ่มตัวอย่าง

2. ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนน การปรับตัวของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัว สำหรับตัวแปรอิสระที่มี กลุ่มเปรียบเทียบ 2 กลุ่ม โดยใช้ Unpaired t - test

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัว สำหรับตัวแปรอิสระที่มี กลุ่มเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ Analysis of Variance (ANOVA)

2.3 ถ้าพบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ทดสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้ LSD – test

2.4 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการปรับตัวในมหาวิทยาลัยกับระดับคะแนนความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตรของนิสิตทั้งรายด้านและโดยรวมโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)